

2026. október 1. – Csütörtök

Az apostolok kiválasztása után Jézus kiválasztott más hetvenkét tanítványt, és elküldte őket kettesével maga előtt minden városba és helységbe, ahová menni szándékozott. Így szólt hozzájuk: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek hát az aratás Urát, küldjön munkásokat aratásába. Menjetek! Úgy küldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé. Ne vigyetek magatokkal se erszényt, se tarisznyát, se sarut. Az úton senkit se köszöntsetek. Ha betértek egy házba, először is ezt mondjátok: „Békesség e háznak!” Ha békesség fia lakik ott, rászáll a ti békességetek, ha nem, visszaszáll rátok. Maradjatok ugyanabban a házban, és azt egyétek és igyátok, amijük van. Mert méltó a munkás a maga bérére. Ne járjatok házról házra. Ha egy városba érkeztek, és szívesen látnak titeket, egyétek, amit elétek adnak. Gyógyítsátok meg ott a betegeket, és hirdessétek: „Elérkezett hozzátok az Isten országa!” De ha betértek valamelyik városba, és nem látnak titeket szívesen, menjetek ki az utcára, és mondjátok: „Még a port is lerázzuk, ami városotokban a lábunkra tapadt, de tudjátok meg: Elérkezett hozzátok az Isten országa!” Bizony, mondom nektek: Szodomának könnyebb sorsa lesz azon a napon, mint ennek a városnak.”

Lk 10,1-12

Elmélkedés:

Jézus küldetést ad hetvenkét tanítványának. Egyszerű embereket küld, akiket személyesen megszólított. A küldetés egyértelmű: menjetek, és készítsétek elő a szíveket az Isten országának eljövetelére. A tanítványok nem egyedül mennek, hanem kettesével, mert az örömhír továbbadása nem magányos vállalkozás. Kell a testvér, aki támogat, imádkozik, szükség esetén megerősít. A keresztény küldetés, a misszió mindig közösségi.

Jézus egy fontos igazságot is kimond: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés.” A világ szomjazik az igazságra, a reményre, az élő hitre, de kevesen vannak, akik vállalják az evangélium hirdetését, akár szavakkal, akár életpéldával. A legelső lépés azonban nem a cselekvés, hanem az imádság: „Kérjétek az aratás Urát...” A misszió az imában születik.

A küldöttek nem visznek magukkal semmit, mert Jézus azt akarja, hogy eszközök nélkül induljanak. Aki az ő nevében megy, annak az Úr megadja, amire szüksége van. Nem az eszközökre, hanem a küldőre kell tekinteni.

És mi történik, ha nem fogadnak be bennünket? Jézus szerint nem kell erőszakoskodni. Az elutasítás nem a mi kudarcunk, hanem annak jele, hogy az evangélium mindig szabadságra

épül: el lehet fogadni, de vissza is lehet utasítani.

Mi is küldöttek vagyunk. Mindannyian hordozzuk a küldetés lelkületét: családban, munkahelyen, közösségben. Jézus számít szolgálatunkra.

© Horváth István Sándor

Imádság:

Uram, Jézus Krisztus! Köszönöm, hogy engem is meghívtál, hogy a te tanítványod legyek. Adj készséges szívet, amely nem halogat, nem fél az úttól, hanem veled indul el! Taníts bízni benned akkor is, ha keveset értek, ha gyengének érzem magam! Segíts, hogy a te békédet és örömhíredet tudjam vinni oda, ahol az emberek megfáradtak és a boldog életet keresik! Uram, örömmel indulok, hogy a te küldötteként hirdessek Isten országát.